

DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-53-32>

УДК 330:332

Гудзь Олена Євгенівна

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри фінансових ринків та технологій,
Державний податковий університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9982-7328>

Olena Gudz

State Tax University

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ: НОВІ ЦІННІСНІ ОРІЄНТИРИ ДЛЯ ПІСЛЯ ВОЄННОГО ПЕРІОДУ

INVESTMENT MANAGEMENT: NEW VALUE GUIDELINES FOR THE POST-WAR PERIOD

Анотація. У статті розглянуто довоєнні тенденції інвестування, визначено проблеми що зумовлені агресивною війною, обґрунтовано нові ціннісні орієнтири які можуть стати основою для успішного інвестиційного менеджменту у післявоєнний період, виявлено чинники впливу, які взаємодіють між собою, формуючи унікальне бачення кожного інвестора, окреслено прогнозовані інвестиційні тренди для післявоєнного періоду щодо відновлення економіки України, визначено етапи впровадження нових ціннісних орієнтирів інвестиційного менеджменту та переваги запропоновано підходу. Наголошено, що нові ціннісні орієнтири інвестиційного менеджменту є критично важливими для забезпечення економічного зростання, соціальної стабільності та екологічної стійкості, вони стануть основою для створення рівноважної, інклюзивної та прогресивної економіки, що дозволить адаптувати інвестиційні стратегії до нових реалій та викликів часу.

Ключові слова: інвестиційний менеджмент, інвестування, інвестиції, ціннісні орієнтири, післявоєнний період.

Summary. The article examines pre-war investment trends, identifies problems caused by the aggressive war. It is noted that the destroyed infrastructure, mined territories and the affected economy require significant investment volumes. After experiencing the challenges of the war years, Ukraine and international investors will have unique opportunities for large-scale investments in the post-war period. At the same time, it should be noted that it is necessary to change the approach to investment management and its value orientations, to more widely master modern digital technologies that reduce risks and transform the business structure. New value orientations are substantiated that can become the basis for successful investment management in the post-war period: sustainable development, social responsibility, resilience and adaptability, innovation and technology, development of local communities, transparency and ethics, support for international partnership, inclusiveness. Factors of influence that interact with each other, forming the unique vision of each investor, are identified. The predicted investment trends for the post-war period regarding the recovery of the Ukrainian economy are outlined: green technologies (GreenTech), defense technologies (Defense Tech), medical innovations (HealthTech), artificial intelligence (AI), agro-industrial sector, industrial parks and infrastructure, financial literacy and education. The stages of implementing new value orientations of investment management are determined. The advantages of the proposed approach are revealed: economic recovery, increasing social stability, ensuring environmental sustainability, activating innovations and technological progress, expanding the attraction of international investments, supporting local communities, and increasing social responsibility. It is emphasized that new value orientations of investment management are critically important for ensuring economic growth, social stability, and environmental sustainability; they will become the basis for creating a balanced, inclusive, and progressive economy, which will allow adapting investment strategies to new realities and challenges of the time and ensuring harmonious development in the post-war period.

Keywords: investment management, investing, investments, value orientations, post-war period.

Постановка проблеми. Інвестування відновлення та розвитку національної економіки й підприємств, у післявоєнний період, необхідно здійснювати на платформі нових ціннісних орієнтирів, оскільки руйнування зумовлені війною,

потребують масштабних інвестицій у реконструкцію доріг, мостів, житлових будівель, лікарень, шкіл та інших важливих об'єктів, тому нові ціннісні орієнтири, мають фокусуватися на сталій архітектурі та сучасних технологіях, щоб

забезпечити ефективність і довговічність відроджених об'єктів. Інвестування у проекти, які сприяють соціальному добробуту, допоможе подолати наслідки війни для постраждалих верств населення, оскільки передбачатимуть створення робочих місць, доступне житло, якісну медичну допомогу та освіту. При цьому, орієнтири на прозорість, етичність та міжнародну співпрацю покращують імідж країни на глобальному ринку, підвищуючи довіру міжнародних партнерів, що сприятиме залученню іноземного капіталу. Нові орієнтири мають стимулювати інвестиції зелену енергетику, ІТ, агротехнології, розвиток підприємництва й громад, оскільки інвестиції, спрямовані на екологічні проекти, допоможуть створити чисте та безпечне середовище для майбутніх поколінь, а підтримка малих та середніх підприємств і місцевих ініціатив сприятиме розвитку громад, підсилюючи їхню роль в економічному житті країни. Таким чином, нові ціннісні орієнтири не лише забезпечать економічне відродження, але й сформують фундамент для побудови сучасної, стійкої та конкурентоспроможної держави. Вищезначене обґрунтовує актуальність та важливість представленої статті.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблеми інвестицій, інвестування та інвестиційного менеджменту багато років хвилюють наукову спільноту, породжуючи гострі дискусії. Особливо вагомі пропозиції щодо розв'язання завдань інвестиційного менеджменту знаходимо у публікаціях таких авторитетних вітчизняних та зарубіжних учених, як: І. Бланк, Н. Гуляєва, І. Вавдійчик [1], М. Боровик [2], Г. Запорожець [4], О. Гук, Г. Мохонько, Л. Шендерівська [5], О. Каут, Д. Пирогов [6], І. Легкоступ, Н. Саїнчук [7], О. Панкратова [8], О. Рудь [9], П. Семюелсон, В. Нордгауз [10], Л. Сорока [11], Я. Шевчук, С. Катаєва [12], J. M. Keynes [13], M. Rachinger, R. Rauter, C. Müller, W. Vorraber, E. Schirgi [14] та інші. Високо оцінюючи їх напрацювання, проте, зауважимо, що залишились поза увагою дослідників проблеми формування у контурі інвестиційного менеджменту, нових ціннісних орієнтирів для післявоєнного періоду, що переконані є на часі.

Метою статті є обґрунтування нових ціннісних орієнтирів які можуть стати основою для успішного інвестиційного менеджменту у післявоєнний період.

Виклад основного матеріалу дослідження. Всесвітньо відомий науковець Джон Мейнард Кейнс окреслював інвестиції як «поточний приріст цінності капітального майна» та як «ту частину доходу за попередній період, яка не була використана для споживання» [13]. Водночас, П. Семюелсон та В. Нордгауз переконували, що «коли ми будуємо нові заводи чи дороги, збільшуємо тривалість чи якість освіти або підвищуємо запас потрібних технічних знань, ми підвищуємо майбутню продуктивність економіки і рівень

майбутнього споживання» [10], а інвестування це «інструмент комплексного розвитку та метод реалізації інвестиційних можливостей в інвестиційному просторі, дієвий чинник забезпечення соціального і економічного розвитку» [10]. Українські дослідники, стверджують, що інвестиційна діяльність це «цілеспрямовано здійснюваний процес пошуку необхідних інвестиційних ресурсів, вибору ефективних об'єктів інвестування, формування збалансованої по вибраних параметрах інвестиційної програми (інвестиційного портфеля) і забезпечення його реалізації» [1], а «інвестиційний менеджмент – це комплекс завдань, методів і напрямів щодо вирішення і управління інвестиціями для досягнення соціально-економічних ефектів на кожному з етапів управління» [4], тобто, «інвестиційний менеджмент або управління інвестиційною діяльністю є системою принципів та методів розробки та реалізації управлінських рішень, пов'язаних із здійсненням різних аспектів інвестиційної діяльності підприємства» [6]. І більшість дослідників погоджуються, що «успішний розвиток інвестиційної діяльності як складової усього економічного процесу щодо формування національного капіталу, є основою ефективного функціонування фінансово-економічної системи в цілому» [7], а «економічне зростання не можливо досягти без ефективного залучення інвестиційних ресурсів» [7]. І, у 2017–2021 роках спостерігалось зростання інвестування в Україні, з 448,5 млрд. грн. у 2017 р. до 673,9 млрд. грн., при цьому через вплив пандемії Covid-19, у 2020 році демонструвалось зниження обсягів інвестування до 508,2 млрд. гривень [3]. Цікаво, що світовий досвід засвідчує, що для макроекономічної рівноваги та економічного розвитку країн необхідно щоб частка інвестицій у ВВП коливалась у контурі 19–25%, а цей показник нижче 10% засвідчує відсутність економічного зростання у країні. І в Україні до війни, частка інвестицій у ВВП коливалась у контурі 9,3 – 12,6% (у 2017 р. – 12,6%, у 2018 р. – 14,6%, у 2019 р. – 14,8%, у 2020 р. – 9,3% і у 2021 р. – 12,3%) [3].

Загалом, «інвестиційний менеджмент в Україні має певні характерні обмеження, оскільки приплив фінансових ресурсів припадає на дрібний та середній бізнес, що орієнтований не на вкладення коштів у інновації та цифровізацію, а на оперативну роботу з метою отримання доходу, натомість закордоном найбільший прибуток припадає на компанії, що своєчасно впровадили цифровізацію, масштабувалися та працюють у високотехнологічних галузях» [12, с. 246.].

Відмітимо, що важливим чинником для економічного зростання національної економіки вважаються іноземні інвестиції. Динаміка іноземних інвестицій у довоєнні роки демонструвала висхідні тренди (окрім 2020 р.), так у 2017 р. – 3,4 млрд. дол. США, у 2018 р. – 4,5 млрд. дол. США,

у 2019 р. – 5,9 млрд. дол. США, у 2020 р. – відтік – 0,8 млрд. дол. США, у 2021 р. – 6,7 млрд. дол. США, і у 2022 р. – 0,2 млрд. дол. США [3], що пояснюється агресивним вторгненням росії. «Введення воєнного стану в Україні у зв'язку з вторгненням росії у лютому 2022 року та тривала війна мають значний вплив на інвестиційний менеджмент в Україні. Слабко прогнозована економічна ситуація та продовження російської агресії створюють значні ризики для бізнесу та інвестицій. Війна зумовлює нестабільність на фінансовому ринку, що негативно впливає на інвестиційну активність та обсяги інвестицій, що, у свою чергу, обмежує можливість фінансування нових інноваційних проектів та їх розвиток» [12, с. 246.], оскільки «прийняття інвестиційних рішень зазвичай відбувається в умовах невизначеності, яка проявляється у складності точної оцінки майбутнього розвитку подій» [9]. «Невизначеність – неповнота і неточність інформації про внутрішні й зовнішні умови діяльності підприємства, реалізації рішень або проектів, тому можливі ті чи інші непередбачувані події, ймовірні характеристики яких невідомі» [2], і як наслідок «під час дестабілізації в економіці або фінансової нестійкості в самій компанії вона не має можливості залучати фінансові ресурси і здійснювати серйозні капітальні вкладення» [11]. Зруйнована інфраструктура, заміновані території та постраждала економіка потребують істотних обсягів інвестування.

Вже зараз є успішні приклади інвестування в Україні. Так, Проект DRIVE від Світового банку, який виділив 432 млн доларів на відновлення дорожньої інфраструктури у 19 регіонах України. Цей проект спрямований на створення стійкої транспортної мережі, що є критично важливим для усієї економіки. Корпоратизація «Прозорро. Продажі», коли державне підприємство було перетворено на акціонерне товариство, що дозволило залучити більше фінансування, впровадити нові бізнес-моделі та розвивати цифрові сервіси. Не дивлячись на воєнні дії, Україна залишається одним із провідних експортерів зернових і соняшникової олії. Інвестори продовжують активно вкладати капітал у розвиток інфраструктури зберігання та переробку сільськогосподарської продукції. Ці приклади демонструють, як інвестиції можуть сприяти відновленню та розвитку економіки України. Після пережитих викликів воєнних років, перед Україною та міжнародними інвесторами у післявоєнний період розкриваються унікальні можливості для масштабних інвестицій. При цьому слід зважати, що потрібно змінити підхід до інвестиційного менеджменту та його ціннісних орієнтирів, ширше освоювати сучасні цифрові технології що знижують ризики та трансформують структуру бізнесу. Такий підхід, підтримують і зарубіжні дослідники [14], переконуючи, що нові цінності та цифровізація істотно впливають

на інвестиційні плани, оскільки «незважаючи на те, що впровадження нових технологій – це більш ризикований підхід, ніж використання вже звичних систем та пристроїв, потенційні можливості та віддача будуть більшими» [8].

Ми переконались, що післявоєнний період приносить нові виклики та можливості для інвестиційного менеджменту. Опираючись на пропозиції науковців [1, 2, 5, 7–14] та власне бачення проблеми, запропонуємо ціннісні орієнтири, які можуть стати основою для успішного інвестиційного менеджменту у післявоєнний період:

- сталий розвиток, тобто, пріоритет має надаватися проектам, які сприяють екологічній стійкості, відновлюваній енергетиці та збереженню природних ресурсів, що забезпечить екологічну стійкість та зниження витрат на енергію завдяки переходу до відновлювані джерела, дозволить зберегти природні ресурси для майбутніх поколінь і створити нові робочі місця в зеленій економіці;

- соціальна відповідальність, тобто інвестори повинні враховувати вплив своїх вкладень на суспільство і навколишнє середовище, підтримуючи компанії, які дотримуються етичних норм і соціальних цінностей і спрямовувати інвестиції у проекти, що підтримують соціальну інфраструктуру, такі як освіта, охорона здоров'я та житло для постраждалих від війни, що допоможе покращити якість життя, сприятиме соціальній стабільності;

- стійкість та адаптивність, післявоєнний період буде супроводжуватися невизначеністю і ризиками, тому інвестори повинні зосередитися на компаніях і проектах, які демонструють здатність адаптуватися до змін умов ринку, включаючи економічні, соціальні та екологічні чинники;

- інновації та технології: підтримка стартапів і компаній, які впроваджують новітні технології, зокрема у сфері цифровізації, штучного інтелекту та автоматизації, дозволять Україні бути конкурентоспроможною на світовому ринку, створити сучасну інфраструктуру та стимулювати новітні технології, що підвищать ефективність й забезпечити конкурентоспроможність на глобальному ринку;

- розвиток локальних громад, тобто інвестування малих та середніх підприємств, які сприяють децентралізації, розвитку місцевих спільнот й економічному відродженню й зростанню регіонів, що постраждали від війни;

- прозорість та етика, тобто забезпечення прозорості у фінансових операціях та дотримання етичних стандартів у бізнесі, що допоможе залучити іноземних інвесторів і підвищить довіру до бізнесу в Україні, що важливо для довгострокового економічного зростання;

- підтримка міжнародного партнерства, активне залучення іноземних інвесторів для спільного розвитку інфраструктури та економіки, що дозволить Україні інтегруватися в глобальну економіку,

отримати доступ до нових форм співпраці між країнами та підприємствами, сучасних технологій та фінансових ресурсів для відновлення інфраструктури, що сприятиме економічному відновленню;

– інклюзивність, інвестиційні стратегії повинні враховувати різноманітність і інклюзивність, підтримуючи підприємства, які прагнуть забезпечити рівні можливості для усіх соціальних груп, включаючи інвалідів, пенсіонерів, малозабезпечених;

Означені ціннісні орієнтири сприятимуть створенню основи для сталого більш стійкого та інклюзивного зростання економіки й активізують інтеграцію України у світову економіку та підвищать її геополітичну роль.

«Інвестиційний процес залежить від глобалізаційних змін у світовому фінансовому середовищі, від конкурентної боротьби у сфері інвестицій, від стану фінансового ринку, фінансової та монетарної політики та інших аспектів економічного та соціального життя держави. [7], відповідно і визначення ціннісних орієнтирів інвестиційного менеджменту залежить від багатьох чинників: фінансові цілі інвестора, оскільки це можуть бути короткострокові або довгострокові цілі, такі як накопичення на пенсію, купівля нерухомості чи фінансування освіти; рівень толерантності до сприйняття ризику, оскільки інвестори мають різний рівень готовності приймати ризики, деякі можуть бути готові ризикувати заради вищих прибутків, тоді як інші надають перевагу більш стабільним і безпечним інвестиціям, тобто, емоції, поведінка та психологія інвесторів суттєво впливають на їх рішення; економічні й ринкові чинники, так, стан економіки, інфляція, процентні ставки і ринкові тенденції впливають на рішення щодо інвестування; соціальні чинники, що включає соціальний статус, освіту, професію, досвід, знання, рівень фінансової грамотності та інші особисті характеристики, які впливають на інвестиційні рішення й стратегії; особисті цінності та переконання, так деякі інвестори можуть враховувати етичні, екологічні або соціальні аспекти при виборі інвестицій (наприклад, інвестування в компанію з відповідальним бізнесом); технології та інновації, оскільки нові технології можуть змінювати ринок і створювати нові можливості для інвестування, що впливає на ціннісні орієнтири; регуляторне середовище, так, зміни в законодавстві та регуляціях впливають на інвестиційні рішення.

Усі означені чинники взаємодіють між собою, формуючи унікальне бачення кожного інвестора щодо того, які ціннісні орієнтири є для нього важливими. Інвестиційними трендами, для післявоєнного періоду щодо відновлення економіки України мають стати:

– зелені технології (GreenTech), тобто інвестиції у відновлювану енергетику, енергоефективність та екологічні проекти, фактично, інвестування в проекти, які сприяють збереженню довкілля та

боротьбі зі змінами клімату, мають стати важливим аспектом інвестиційних стратегій;

– оборонні технології (Defense Tech), оскільки зростає попит на інновації подвійного призначення, такі як дрони, кібербезпека та інші технології, що будуть підтримувати обороноздатність країни;

– медичні інновації (HealthTech), оскільки цифрова медицина, телемедицина та біотехнології набувають пріоритетного значення, особливо в умовах післявоєнного відновлення;

– штучний інтелект (AI), оскільки рішення на базі AI трансформують різні сектори економіки, від фінансових технологій до медицини, і є перспективним напрямом для інвесторів;

– агропромисловий сектор, оскільки інвестиції в переробку агросировини, розвиток молочних ферм та інноваційні агротехнології залишаться важливими для відновлення економіки України;

– індустріальні парки та інфраструктура, оскільки розвиток індустріальних парків і модернізація інфраструктури сприятимуть залученню іноземних інвесторів та створенню нових робочих місць, а інвестори повинні орієнтуватися на довгострокові результати, ухиляючись від короткострокових спекуляцій, що дозволить забезпечити стабільний розвиток і прибуток;

– фінансова грамотність і освіта, так підвищення фінансової грамотності серед інвесторів і підприємців має стати пріоритетом, що сприятиме більш виваженому і усвідомленому рішенням.

Ці тренди будуть відображати як внутрішні потреби України, так і глобальні інвестиційні тенденції. Водночас, наголосимо, що «інвестиційний менеджмент повинен включати системи моніторингу та аналізу, які дозволяють своєчасно виявляти нові можливості або загрози. Здатність швидко перерозподіляти ресурси та переглядати пріоритети стає важливою конкурентною перевагою» [5, с. 32.], тому впровадження нових ціннісних орієнтирів інвестиційного менеджменту, є складним процесом, який потребує ретельного планування та виконання за наступними етапами: аналіз поточної ситуації (оцінка існуючих інвестиційних стратегій та практик; визначення сильних і слабких сторін існуючих орієнтирів; вивчення ринкових трендів та очікувань інвесторів); визначення нових ціннісних орієнтирів (формування нових цінностей, які компанія або інвестор хоче впровадити, зокрема, стійкість, соціальна відповідальність, інклюзивність, етика; залучення експертів та зацікавлених сторін для обговорення та валідації нових цінностей; розробка стратегії впровадження (визначення конкретних цілей та показників успіху; розробка плану дій, включаючи терміни та ресурси, необхідні для впровадження нових цінностей); комунікація змін (проведення інформаційних кампаній для всіх зацікавлених сторін: інвесторів, співробітників, партнерів; пояснення важливості нових

цінностей та їх впливу на бізнес); навчання та підготовка персоналу (проведення тренінгів для співробітників, щоб підвищити їх обізнаність і компетенцію в нових цінностях; створення внутрішніх матеріалів, які допоможуть у впровадженні змін); запуск нових ініціатив (реалізація нових інвестиційних стратегій на основі нових ціннісних орієнтирів; використання нових цінностей у процесах ухвалення рішень); моніторинг та оцінка результатів (відстеження визначених показників успіху; аналіз результатів впровадження нових цінностей і корекція стратегії при необхідності); постійне вдосконалення (забезпечення зворотного зв'язку від усіх учасників процесу; адаптація нових цінностей та інвестиційних стратегій в залежності від змін у зовнішньому середовищі та внутрішніх потреб).

Запропонований підхід дозволяє ефективно впровадити нові ціннісні орієнтири в інвестиційний менеджмент, сприяючи досягненню сталого розвитку та соціальної відповідальності в післявоєнний період, що генеруватиме наступні переваги: відновлення економіки, оскільки зосередження на інвестиціях, які стимулюють економічне зростання, сприятиме швидшому відтворенню економічних процесів, створюючи нові робочі місця та нарощуючи виробничі потужності; підвищення соціальної стабільності, оскільки інвестування в соціальну інфраструктуру, освіту та охорону здоров'я поліпшить якість життя населення, зменшить соціальну напругу і сприятиме стабільності; забезпечення екологічної стійкості, оскільки впровадження принципів сталого розвитку та екологічного інвестування сприятиме збереженню природних ресурсів і зменшенню негативного впливу на довкілля; активізація інновацій та технологічного прогресу, оскільки інвестування в нові технології та інновації підвищить конкурентоспроможність країни на світовій арені та сприяти розвитку нових галузей; розширене залучення міжнародних інвестицій, оскільки оновлені ціннісні орієнтири підвищать довіру міжнародних інвесторів, що, зумовить збільшення іноземних інвестицій; підтримка місцевих громади, оскільки інвестування в місцеві бізнеси та стартапи сприятиме розвитку територій, що є важливим для економічної стійкості; зростання соціальної відповідальності, оскільки зміна фокусу на соціальні та етичні аспекти інвестування підвищить відповідальність бізнесу перед суспільством.

Підсумовуючи, відмітимо, що нові ціннісні орієнтири інвестиційного менеджменту є критично важливими для забезпечення економічного зрос-

тання, соціальної стабільності та екологічної стійкості, вони стануть основою для створення рівноважної, інклюзивної та прогресивної економіки, що дозволить адаптувати інвестиційні стратегії до нових реалій та викликів часу й забезпечити гармонійний розвиток у післявоєнний період.

Висновки. У статті розглянуто довоєнні тенденції інвестування, визначено проблеми що зумовлені агресивною війною. Відмічено, що зруйнована інфраструктура, заміновані території та постраждала економіка потребують істотних обсягів інвестування. Після пережитих викликів воєнних років, перед Україною та міжнародними інвесторами у післявоєнний період розкриються унікальні можливості для масштабних інвестицій. При цьому слід зважати, що потрібно змінити підхід до інвестиційного менеджменту та його ціннісних орієнтирів, ширше освоювати сучасні цифрові технології що знижують ризики та трансформують структуру бізнесу. Обґрунтовано нові ціннісні орієнтири які можуть стати основою для успішного інвестиційного менеджменту у післявоєнний період: сталий розвиток, соціальна відповідальність, стійкість та адаптивність, інновації та технології, розвиток локальних громад, прозорість та етика, підтримка міжнародного партнерства, інклюзивність. Виявлено чинники впливу, які взаємодіють між собою, формуючи унікальне бачення кожного інвестора. Окреслено прогнозовані інвестиційні тренди для післявоєнного періоду щодо відновлення економіки України: зелені технології (GreenTech), оборонні технології (Defense Tech), медичні інновації (HealthTech), штучний інтелект (AI), агропромисловий сектор, індустриальні парки та інфраструктура, фінансова грамотність і освіта. Визначено етапи впровадження нових ціннісних орієнтирів інвестиційного менеджменту. Розкрито переваги запропоновано підходу: відновлення економіки, підвищення соціальної стабільності, забезпечення екологічної стійкості, активізація інновацій та технологічного прогресу, розширене залучення міжнародних інвестицій, підтримка місцевих громади, зростання соціальної відповідальності. Наголошено, що нові ціннісні орієнтири інвестиційного менеджменту є критично важливими для забезпечення економічного зростання, соціальної стабільності та екологічної стійкості, вони стануть основою для створення рівноважної, інклюзивної та прогресивної економіки, що дозволить адаптувати інвестиційні стратегії до нових реалій та викликів часу й забезпечити гармонійний розвиток у післявоєнний період.

Список використаних джерел:

1. Бланк І. О., Гуляєва Н. М., Вавдійчик І. М. *Інвестиційний менеджмент*: підручник у 3 ч. Ч. 3. Київ : ДТЕУ. 2023. 284 с.
2. Боровик М. В. Ризик-менеджмент як інструмент забезпечення сталого розвитку. *Сталий розвиток економіки*. 2016. № 2(31). С. 81–87.
3. Державна служба статистики України. URL: <https://www.ukrstat.gov.ua>

4. Запорожець Г. В. Теоретико-методичні засади управління інвестиційними ресурсами організації. *Бізнес Інформ*. 2020. № 4. С. 433–439.
5. Гук О. В., Мохонько Г. А., Шендерівська Л. П. Інвестиційний менеджмент підприємств в контексті агресивної стратегії на ринку. *Управління ресурсним забезпеченням господарської діяльності підприємств реального сектору економіки*: матеріали ІХ Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (14 листопада 2024 року). Полтава : ПДАУ. 2024. 176 с. С. 32–33.
6. Каут О. В., Пирогов Д. О. Організація процесу інвестиційної діяльності підприємства. *Економіка та суспільство*. 2021. Випуск № 33. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-33-89>
7. Легкоступ І., Сاینчук Н. Сучасний стан інвестиційної діяльності в Україні: вітчизняний та міжнародний аспекти. *Економіка та суспільство*. 2022. Випуск № 46. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-46-56>
8. Панкратова О. Цифровізація як сучасний тренд розвитку менеджменту. *Економіка та суспільство*. 2021. Випуск № 33. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-33-55>
9. Рудь О. О. Інвестиційний ризик-менеджмент: особливості аналізу та оцінки ризиків в інвестиційному проєкті. *Економіка та суспільство*. 2024. Випуск № 70. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-70-127>
10. Семюелсон П. А., Нордгауз В. Д. *Макроекономіка*: пер. з англ. С. Панчишин. Київ : Основи. 1995. 544 с.
11. Сорока Л. М. Економічна сутність інвестицій та теоретичні основи інвестування. *Ефективна економіка*. 2014. № 2. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=28882>
12. Шевчук Я. В., Катаєва С. Б. Інвестиційний менеджмент в умовах цифрової трансформації та інновацій. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. Серія економічна. Серія юридична*. 2022. Випуск № 35. С. 245–250.
13. Keynes J. M.. *The General Theory of Employment, Interest and Money*. Лондон: Macmillan. 2007. 472 p.
14. Rachinger M., Rauter R., Müller C., Vorraber W., Schirgi E. Digitalization and its influence on business model innovation. *Journal of Manufacturing Technology Management*. 2019. № 30 (8), Pp. 1143–1160.

References:

1. Blank I. O., Huliaieva N. M. & Vavdiichyk I. M. (2023) Investytsiinyi menedzhment [Investment management]: pidruchnyk u 3 ch. Ch. 3. Kyiv. DTEU. 284 p. (in Ukrainian)
2. Borovyk M. V. (2016) Ryzyk-menedzhment yak instrument zabezpechennia staloho rozvytku [Risk management as a tool for sustainable development]. *Stalyi rozvytok ekonomiky*. no 2(31), pp. 81–87. (in Ukrainian)
3. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy [State Statistics Service of Ukraine]. URL: <https://www.ukrstat.gov.ua> (in Ukrainian)
4. Zaporozhets H. V. (2020) Teoretyko-metodychni zasady upravlinnia investytsiynymy resursamy orhanizatsii [Theoretical and methodological principles of managing an organization's investment resources]. *Biznes Inform*. No 4. Pp. 433–439. (in Ukrainian)
5. Huk O.V., Mokhonko H.A. & Shenderivska L.P. (2024) Investytsiinyi menedzhment pidpriemstv v konteksti ahresyvnoi stratehii na rynku [Investment management of enterprises in the context of an aggressive strategy on the market]. *Upravlinnia resursnym zabezpechenniam hospodarskoi diialnosti pidpriemstv realnoho sektoru ekonomiky: materialy IKh Vseukrainskoi naukovo-praktychnoi internet-konferentsii* (14 lystopada 2024 roku). Poltava. PDAU. 176 p. Pp. 32–33. (in Ukrainian)
6. Kaut O. V. & Pyrohov D. O. (2021) Orhanizatsiia protsesu investytsiinoi diialnosti pidpriemstva [Organization of the investment activity process of the enterprise]. *Ekonomika ta suspilstvo*. No 33. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-33-89> (in Ukrainian)
7. Lehkostup I. & Sainchuk, N. (2022). Suchasnyi stan investytsiinoi diialnosti v Ukraini: vitchyzniani ta mizhnarodnyi aspekty [Current state of investment activity in Ukraine: domestic and international aspects]. *Ekonomika ta suspilstvo*. No 46. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-46-56> (in Ukrainian)
8. Pankratova O. (2021) Tsyfrovizatsiia yak suchasnyi trend rozvytku menedzhmentu [Digitalization as a modern trend in management development]. *Ekonomika ta suspilstvo*. No 33. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-33-55> (in Ukrainian)
9. Rud O. O. (2024) Investytsiinyi ryzyk-menedzhment: osoblyvosti analizu ta otsinky ryzykiv v investytsiinomu proiekti [Investment risk management: features of risk analysis and assessment in an investment project]. *Ekonomika ta suspilstvo*. No 70. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-70-127> (in Ukrainian)
10. Semiuelson P. A. & Nordhaus V. D. (1995) Makroekonomika [Macroeconomics]: per. z anhl. S. Panchyshyn. Kyiv. Osnovy. 544 p. (in Ukrainian)
11. Soroka L. M. (2014) Ekonomichna sutnist investytsii ta teoretychni osnovy investuvannia [The economic essence of investments and theoretical foundations of investing]. *Efektivna ekonomika*. No 2. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=28882> (in Ukrainian)
12. Shevchuk Ya. V. & Kataieva S. B. (2022) Investytsiinyi menedzhment v umovakh tsyfrovoi transformatsii ta innovatsii [Investment management in the context of digital transformation and innovation]. *Naukovi zapysky Lvivskoho universytetu biznesu ta prava. Serii ekonomichna. Serii yurydychna*. No 35. Pp. 245–250. (in Ukrainian)
13. Keynes J. M. (2007) *The General Theory of Employment, Interest and Money*. London. Macmillan. 472 p.
14. Rachinger M., Rauter R., Müller C., Vorraber W. & Schirgi E. (2019) Digitalization and its influence on business model innovation. *Journal of Manufacturing Technology Management*. No 30 (8), Pp. 1143–1160.

Стаття надійшла до редакції 01.04.2025